Četvrtak, 27.03.2014.g.

Današnji dan započeo sam sa malo sjete i žalosti. Tipično za nas ljude

kada imamo svoje planove što i kako bi u životu a onda, s vremena na

vrijeme, shvatimo da to i neće ići baš tako kako smo si mi zamislili.

Jer smo u svemu tome zaboravili dobro "oslušnuti" što o tome misli

ONAJ KOJI JE NAS, I SVE OKO NAS, DAVNO OSMISLIO I

STVORIO.

KOJA □□LI□ SU□ SAMO□ TO□ OTAJSTVA□ I

NAMA TEŠKO SPOZNATLJIVE TAJNE O

TOME KOJI I KAKAV TO PLAN IMA NAŠ

LJUBLJENI GOSPODIN ZA NAS I SVE

ONE KOJI SU SASTAVNI DIO NAŠEG

SVAKODNEVNOG ŽIVOTA!

I tako, kada se moji planovi i planovi ljudi oko mene ne poklapaju sa

Gospodinovim, osjetim neku sjetu i žalost.

ONU NAŠU LJUDSKU, NESAVRŠENU, SEBIČNU SJETU I ŽALOST.

KADA NIJE ONAKO KAKO SMO SI MI TO ZAMISLILI.

I poslao sam poruku svojoj supruzi o tim svojim trenutnim osjećajima, da

to nekako i s njom podijelim.

I ZNAM DA ĆE SVE BITI DOBRO!

I ZNAM DA TO SVE GOSPODIN VODI

ONAKO KAKO JE ZA MENE I MOJU

OBITELJ NAJBOLJE!

A opet, samo sam grješan čovjek.

Imam svojih mana i slabosti po kojima me zli i njegovi često "udaraju",

kada im Gospodin dopusti da me kušaju.

I te moje sjete i žalosti često su nekako radi očekivanja drugih ljudi oko

mene, vrlo često onih koji su mi jako dragi.

I onda mi Gospodin uvijek "pošalje" na moj životni put neku osobu ili

neku životnu situaciju GDJE ONDA MOGU VIDJETI KOLIKO SAM

SAMO NEZAHVALAN ZA SVE ONO ŠTO JESAM I ZA SVE ONO

ŠTO IMAM.

TO ME TAKO "DIGNE"…

TAKO ME POSRAME TE MOJE ŽALOSTI I SJETE RADI

MOJIH NEKIH PROBLEMA, KADA VIDIM KAKVA ŽALOSTI I

PROBLEME IMAJU DRUGI LJUDI OKO MENE ...

I danas je tako bilo.

Nakon tih jutarnjih trenutaka sjete i žalosti koji su se u meni odvijali,

Gospodin mi je na moj životni put poslao jednu ženu i njezin život i

njezine probleme.

Susreo sam ju kroz posao koji radim, nekoliko puta sam s njom kratko

razgovarao.

A danas mi se obratila sa molbom, s obzirom da sam pravnik po struci,

da joj pomognem nekim savjetom u životnim kušnjama u kojima se sada

nalazi ona i njezina obitelj.

Rekla je da si je mislila koga da pita za savjet i da se onda sjetila mene,

jer me povremeno vidi tu gdje i ona ponekad radi.

A prije nekih desetak dana čuo sam da joj je muž teško bolestan, rak

debelog crijeva u završnoj fazi. Prošao je 16 kemoterapija i više ne može.

I izgleda da mu nema više pomoći, NJEGOV ŽIVOTNI PUT OVDJE

NA ZEMLJI SE BLIŽI KRAJU.

A radi u nekoj firmi gdje je proglašen viškom, iako je na bolovanju, može

dobiti neku otpremninu pa ne znaju što da učine.

I došla me pitati što da učini.

Pogledao sam te njezine papire i dao joj svoje mišljenje, objasnio joj

koliko sam mogao, jer odluke su samo njihove što će napraviti.

No, znao sam da toj ženi sada treba ono "nešto" iznutra kako bi sve to

"nosila".

MOŽDA SAMO NETKO TKO ĆE JU SLUŠATI NEKOLIKO MINUTA …

I ispričala mi je kako joj je to drugi muž. I da s njim ima četvero djece a

da je dvoje djece iz njezinog prvog braka prihvatio kao svoje. I više nego

svoje, jer ih je više štito nego ove koji su bili "njegova krv".

I tada je rekla da u joj u bolnici, gdje su ga liječili, prošli tjedan rekli da

tu oni više nemaju što učiniti i da će ga premjestiti u drugu bolnicu.

Prešutno rečeno, DA TAMO UMRE.

A ona im je rekla da ako je tako da će ga radije onda uzeti doma. Da će

se ona o njemu brinuti JER JE ON CIJELI NJIHOV ZAJEDNIČKI

ŽIVOT BIO DOBAR PREMA NJOJ.

I DA MU ŽELI OLAKŠATI TE ZADNJE TRENUTKE ŽIVOTA I RADI

SEBE I RADI DJECE.

DA I DJECA VIDE DA SE NAJMILIJE NE SMIJE OSTAVLJATI

KAKO GOD IM BILO TEŠKO.

I KRENULE SU JOJ SUZE …ja sam svoje suzdržavao da

joj ne bude bolje teško ali zato plačem sada kada ovo

pišem …

Slušao sam ju I U MENI S JAVLJAO POMALO ONAJ SRAM I

POMALO NEUGODA KAKO ZAPRAVO JA I MOJA OBITELJ

PREMALO ZAHVALJUJEMO NAŠEM LJUBLJENOM GOSPODINU NA

SVEMU ŠTO NAM JE DAO …

Dan sam započeo sam sjetom i žalošću radi nekih svojih problema … A

ŠTO BI ONDA TREBALA REĆI TA ŽENA SA ČETVERO DJECE,

BEZ POSLA, U NEIMAŠTINU, SA MUŽEM KOJEGA SPREMA ZA

SMRT …

KAKVU BI ONDA ONA TREBALA OSJETITI

ŽALOST I SJETU!

Odmah sam odlučio da ću danas odmah s posla otići u drugi grad, u

jednu crkvu tamo, gdje je i danas KLANJANJE NAŠEM LJUBLJENOM,

ŽIVOM GOSPODINU U PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU.

I MOLIĆU SE SAMO ZA OVU ŽENU I NJEZINU OBITELJ. DA U

OVIM KUŠNJAMA KOJE SADA PROLAZE PREPOZNAJU, PRIHVATE

I IZVRŠE BOŽJU VOLJU ZA NJIHOVE ŽIVOTE.

I DA MALO, BAREM MALO OSJETE POTREBU I ŽELJU DA

POZOVU U POMOĆ NAŠE LJUBLJENOG GOSPODINA.

JER ON JE TAMO, KRAJ NJIH. I SAMO ČEKA DA GA POZOVU.

JA ĆU GA, UMJESTO NJIH, MOLITI DA IM SE SMILUJE.

I ON ĆE USLIŠATI MOJE MOLITVE …

ŠTO I KAKO NE ZNAM, ALI, PROSLAVIT ĆE SE ON JOŠ U

NJIHOVIM ŽIVOTIMA …

A MOJE JE SAMO DA SE MOLIM ZA NJIH.

RADI SEBE, RADI NJIH I RADI TE

SILNE RADOSTI KOJU IMAM U SEBI OD

KADA MI JE MOJ LJUBLJENI GOSPODIN

DAO SPOZNAJE DA JE ON TU, DA NAS

LJUBI I DA JE UVIJEK I U SVEMU SA

NAMA.

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI,

TROJEDINI BOŽE, OČE, SINE I DUŠE SVETI!

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN I

BLAGOSLOVLJEN U VIJEKE VJEKOVA!

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE,

NAŠA NEBESKA MAJČICE!

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU!

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE!

SVET I PRESVET.